

Prima instanță: Judecătoria Centru mun. Chișinău (jud. A. Arhip)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Bulgac, L. Popova, G. Dașchevici)

Î N C H E I E R E

20 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Oleg Sternioală, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Lisnic Elena împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la recunoașterea ilegalității refuzului, obligarea calculării și achitării indemnizației pentru concediul medical prenatal și postnatal, indemnizației pentru creșterea și îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2017, prin care a fost respins ca neîntemeiat apelul declarat de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 29 iulie 2016,

c o n s t a t ă :

La 08 aprilie 2016, Lisnic Elena s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată către Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne privind recunoașterea ilegalității refuzului, obligarea calculării și achitării indemnizației pentru concediul medical prenatal și postnatal, indemnizației pentru creșterea și îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că soțul ei Lisnic Iulian activează în cadrul organelor afacerilor interne din anul 2004, iar din luna mai 2013 deține funcția de specialist al serviciului resurse umane a Direcției Situații Excepționale Ungheni a Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerul Afacerilor Interne.

Afirmă că în perioada 08 septembrie 2015- 25 ianuarie 2016 s-a aflat în concediu medical, fapt confirmat prin certificatele de concediu medical seria 01 nr. 2043211 din 08 septembrie 2015 și 01 nr. 204340 din 12 ianuarie 2016, eliberat de către CM „Alfa Med consult” or. Ungheni.

Explică că nu este angajată în câmpul muncii și nici nu este asigurată social în alte condiții, aflându-se la întreținerea soțului, fapt confirmat prin certificatul nr. 603 din 28 martie 2016, eliberat de către Casa Teritorială de Asigurări Sociale Ungheni. Nici soțul nu este asigurat social, însă este supus asigurării obligatorii de stat.

Accentuează că prin cererea adresată Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale la data de 10 februarie 2016 a solicitat stabilirea, calcularea și achitarea indemnizației pentru concediul medical prenatal și postnatal și a indemnizației pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani de la locul de muncă a soțului, cererea respectivă fiind respinsă de către pârât prin scrisoarea nr. 19/7-L-23/16 din 15 martie 2016, recepționată la 18 martie 2016.

Consideră neîntemeiat refuzul, deoarece potrivit art. 123 alin.(2) și 124 alin.(1) din Codul Muncii, art. 5 alin.(1) lit. d), art. 7 alin.(5) și 16 alin.(2) din Legea privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, art. 34 din Legea cu privire la poliție și ale pct. 6 și 21 din Regulamentul cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă și a altor prestații de asigurări sociale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 108 din 03 februarie 2005, reclamanta are dreptul să beneficieze de indemnizație pentru concediul de maternitate la locul de muncă a soțului.

Cere reclamanta recunoașterea ilegalității refuzului Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne din 15 martie 2013, obligarea pârâtului de a stabili, calcula și achita indemnizația pentru concediul medical prenatal, postnatal și a indemnizației pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 29 iulie 2016 acțiunea Elenei Lisnic a fost admisă.

S-a recunoscut ilegal refuzul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne nr. 10/7-L-23/16 din 15 martie 2016 de calculare și achitare Elenei Lisnic a indemnizației pentru concediul medical prenatal, postnatal și a indemnizației pentru creșterea și îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani de la locul de muncă al soțului Lisnic Iulian.

S-a obligat Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne să calculeze și să achite Elenei Lisnic, indemnizația pentru concediul medical prenatal și postnatal, în legătură cu nașterea copilului xxx xxx.

S-a obligat Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne să calculeze și să achite Elenei Lisnic lunar, indemnizația pentru creșterea/îngrijirea copilului xxx xxx, pe parcursul a 3 ani de la nașterea copilului.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2017 a fost respins ca neîntemeiat apelul declarat de Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 29 iulie 2016.

La data de 26 iunie 2017 Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului recurentul a indicat și consideră că instanța de apel a examinat superficial circumstanțele cauzei. Iar hotărârea emisă contravine normelor de drept material și procedural.

Susține că decizia instanțelor inferioare nu corespunde tuturor normelor de drept și nu răspunde în mod sigur și expres la toate obiecțiile formulate de recurent în procesul examinării cererii de apel.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 28 aprilie 2017 (f.d.90), cât și faptul că la materialele cauzei lipsesc careva probe ce ar demonstra momentul comunicării acesteia, recursul declarat la data de 26 iunie 2017, se consideră depus în termen (f.d.94-96).

La data de 14 iulie 2017, în adresa intimă a fost expediată pentru cunoștință copia recursului cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

La 21 iulie 2017, Lisnic Elena a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Plus la aceasta se menționează că, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CEDO în jurisprudența sa a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt,

pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmerts împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministerului Afacerilor Interne, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu